

מ"ת 7626/12/14 - מדינת ישראל נגד פארס אל אסד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע
מ"ת 7626-12-14 מדינת ישראל נ' אל אסד(עציר)
מ"ת 7624-12-14
29 דצמבר 2014

בפני כב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן
המבקשים
נגד
המשיבים
פארס אל אסד (עציר)

החלטה

זו החלטה לבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתיק 7624-12-14, בו הוא מואשם בסדרה של עבירות ביניהן נהיגה בשיכרות, נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטרים וסיכון חיי אדם ונהיגה ללא רשיון נהיגה תקף משנת 1993.

בפתח הדיון אישר ב"כ המשיב קיום ראיות לכאורה אך ורק לגבי העבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף.

לגבי עבירת השיכרות טען ב"כ המשיב כי המשיב לא סירב לערוך את הבדיקה אלא נוכח מצבו הרפואי, ביקש לערוך בדיקת דם.

עוד במהלך הדיון הציע ב"כ המשיב חלופת מעצר בדמות שני קרובי משפחה, נטולי עבר פלילי, שמוכנים לערוב ולהשגיח על המשיב.

לאחר עיון בחומר הראיות, עולה באופן מובהק מכל העדויות כי לא רק השוטרים שעצרו אותו בשטח הרגישו בריח חזק של אלכוהול, אלא החוקר, שגבה ממנו הודעה בחקירה כעבור מספר שעות, עדיין הרגי שגם הוא בריח חזק של אלכוהול, שעדיין נדף מפיו המשיב.

מעבר לכך, מאשר המשיב כי שתה לפחות 2 כוסיות וויסקי ואף נמצא בקבוק פתוח בתוך הרכב.

המבקש הינו בעל עבר פלילי אם כי לא בשנים האחרונות, בגין עבירות סמים רכוש והטרדת עד.

רשיון נהיגה שלו פקע כבר בשנת 93', ומאז צבר לא פחות מ- 11 הרשעות קודמות נוספות בתעבורה.

עוד קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירה של נהיגה מסוכנת ואי ציות להוראות השוטרים שסימנו לו לעצור, הוא התעלם מאורות הכחולים ומהכריזות לעצור, וברח מן השוטרים תוך שחוצה 2 צמתים בניגוד לרמזור אדום בכיוון נסיעתו ורק נעצר בשטח, כאשר נחסם המשיך נסיעתו ע"י רכב אחר, שאיפשר לשוטרים לעצור אותו.

בענין טענתו כי לא סירבל בדיקת נשיפה אלא ביקש בדיקת דם, בשל מצבו הרפואי, דין טענה זו להתברר במהלך ניהול הוכחות, אם צריך בתיק העיקרי.

נקודת המוצא נמצאה בסעיף 64 ב (ב 2) לפקודת התעבורה, בו נקבע כי **"שוטר רשאי לדרוש ממנו דגימת נשיפה וסירוב לעשות זאת, ייחשב כנהיגה בשכירות לפי סעיף 64 ד לפקודה"**.

במהלך ניהול התיק העיקרי, ניתן למשיב האפשרות לנסות להוכיח כי היה מקום לקבל את בקשתו - אם היתה כזו בזמן אמת - לעריכת בדיקת דם.

מאידך, תירץ ב"כ המשיב את מעשיו בצורך להתפרנס ומאחר ובתיק הקודם שוחרר ללא תנאים, הציע ב"כ המשיב כי הערבים שפקחו עליו בתיק הקודם ישמשו כחלופה גם בתיק זה.

ברור איפוא כי קיימת עילת מעצר, יחד עם זאת עדיין מחובת בית המשפט לבחון אפשרות של חלופה.

אכן, מדובר בשני אזרחים נורמטיביים, ללא עבר פלילי, שמאמינים שמסוגלים לפקח על המשיב אבל השאלה הגדולה הינה אם ניתן לסמוך על המשיב, שהוא יכבד החלטה של בית המשפט.

מדובר במעשים חמורים ביותר שרק ע"י תפיסתו נמנע המשיך נהיגתו וכי עצם הברחה והיעלמות מן השוטרים מעלה סימן שאלה גדול אם ניתן להאמין כי יכבד החלטת השחרור של בית המשפט.

במצב עניינים זה, אין אני רואה לנכון לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת ללא בדיקה מדוקדקת של שירות המבחן הנחשב לפי החוק כגוף האמון על עריכת בדיקות כאלו. (ראה עמ"ת 9686-06-14 מ"י נ' חוטה, בש"פ 10118/04 גבאלי נ' מ"י, בש"פ 6916/13 מ"י נ' עמר).

שירות המבחן תבדוק את החלופה המוצעת ובמיוחד, המשיב עצמו ותחווה את דעתה האם ניתן לתת למשיב האמון שיכבד כל החלטה של בית המשפט.

אני מורה איפוא על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת.

אני קובע דיון ליום 13.1.15 בשעה 09.00.

ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ה, 29/12/2014 במעמד הנוכחים.

דוד לנדסמן , סגן נשיאה